

Arrest

nr. 269 060 van 25 februari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DEMIR
Hoge Aardstraat 22 bus 1
2610 WILRIJK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 juli 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 augustus 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DEMIR en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 maart 2011 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 januari 2012 wordt de verzoekende partij opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van een verzoek tot uitlevering aan Turkije op grond van een veroordeling tot 15 jaar opsluiting omwille van deelneming aan een vereniging, Hezbollah, met het oog op het plegen van terroristische aanslagen. Op 3 februari 2012 wordt de verzoekende partij in vrijheid gesteld.

1.3. Op 20 februari 2012 wordt de verzoekende partij opnieuw opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van een verzoek tot uitlevering aan Turkije op grond van een vonnis van 14 januari 2010 door het Hof van Assisen te Malatya, Turkije. Op 2 april 2012 wordt de verzoekende partij in vrijheid gesteld.

1.4. Op 29 februari 2012 wordt de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) erkend als vluchteling.

1.5. Op 10 mei 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot vestiging. Op 2 augustus 2018 wordt voormelde aanvraag afgewezen. Op 9 april 2018 wordt de verzoekende partij alsnog in het bezit gesteld van een C-kaart.

1.6. Op 7 juli 2017 dient de verzoekende partij een nationaliteitsverklaring in.

1.7. Op 28 februari 2018 neemt het CGVS een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.8. Bij arrest nr. 229 991 van 9 december 2019 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.7.

1.9. Op 26 juli 2021 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing.

1.10. Op 11 augustus 2021 wordt de beslissing vermeld in punt 1.9. ingetrokken. Op 25 augustus 2021 wordt de advocaat van de verzoekende partij hiervan in kennis gesteld.

1.11. Op 31 augustus 2021 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie opnieuw een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit een synthesesedocument van 11 augustus 2021, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de bestreden beslissing op die datum werd ingetrokken, zodat zij moeten worden geacht nooit te hebben bestaan. Het beroep is derhalve zonder voorwerp en moet als dusdanig worden verworpen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

N. VERMANDER